

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117201337
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2117201337.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členiek senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej, v spore žalobkyne: SPP - distribúcia, a.s., IČO: 35 910 739, Bratislava, Mlynské nivy 44/b, zast. advokátom: Mgr. Miroslav Hanec, Žilina, Hruštiny 602, proti žalovanému: A. B., nar. XX. mája XXXX, adresa trvalého pobytu C., A. XXX/XX, zast. advokátom: JUDr. Dalibor Pavelka, Hlohovec, Pribinova 46, o 1.625,84 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2020 č. k. 33Csp/22/2017-138, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyňa **m á n á r o k** voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom z 27. novembra 2020 č. k. 33Csp/22/2017-138 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.625,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.625,84 eur od 1. februára 2017 do zaplatenia.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 82 ods. 1 písm. c) a d), ods. 2, ods. 3 a ods. 4 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoE“), § 488, § 489, § 494, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.z.“), § 15 ods. 6 písm. d) zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoM“), § 17 ods. 3 a ods. 6 zákona číslo 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoZ“), § 209 ods. 1 a 2, článok 15 ods. 1 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“), vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

3. Vecne dôvodil tým, že žalovaný (odberateľ plynu) v rozhodnom období (od 19. januára 2015 do 27. júla 2015) odoberal plyn od dodávateľa Slovakia Energy, s. r. o. (nesporné tvrdenie, faktúra č. 2621003741 vystavená spoločnosťou Slovakia Energy s.r.o. č.l. 48) prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, keďže meradlo, ktoré malo poškodené zabezpečovacie prvky, a preto nie je platným meradlom podľa § 15 ods. 7 písm. d) zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii (účinný ku dňu 27. júla 2015), v zmysle ktorého platnosť overenia určeného meradla zaniká, ak bola poškodená, pozmenená, odstránená alebo inak porušená overovacia značka alebo zabezpečovacia značka. Namerané hodnoty na meradle nie sú spôsobilé pre určenie množstva odobratého plynu čo znamená, že v prípade zistenia poškodenia zabezpečovacieho prvku, nie je možné

akceptovať údaje na meradle. Ak aj meradlo zaznamenalo za rozhodné obdobie určité namerané množstvo plynu, tieto hodnoty nie je možné použiť na účely vyfakturovania množstva plynu. Keďže žalovaný v čase neoprávneného odberu zemného plynu za spotrebovaný plyn dodávateľovi platil, vznikol preplatok, ktorý dodávateľ vrátil odberateľovi, keďže jeho dodávateľ nedisponoval platnými údajmi o spotrebe plynu. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný plyn odoberal fakticky bezodplatne, čo malo za následok, že jeho konaním došlo k nespoplatňovanému odberu z distribučnej siete žalobkyne. Majetok žalobcu sa v tomto prípade znížil o spotrebu zemného plynu žalovaným. Nakoľko medzi žalobcom a žalovaným neexistuje zmluvný vzťah, úbytok majetku predstavuje škodu žalobkyne spôsobenú neoprávneným odberom. Keďže nebolo možné vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, preto na výpočet množstva neoprávneného odobraného plynu uplatnil vykonávací predpis, a to vyhlášku č. 449/2012 Z. z., ktorá bola vydaná na základe splnomocňujúceho ustanovenia § 95 ods. 1 písm. l) zákona o energetike.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., keď žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, čo v konečnom dôsledku znamená jej nárok voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku (v celom jeho rozsahu) podal odvolanie žalovaný, pričom uplatnil odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a h) C.s.p., že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný prioritne v odvolaní uvádzal, že od začiatku a kontinuálne v priebehu celého konania namietal voči tvrdeniu žalobkyne, že by odoberal plyn s meradlom, na ktorom by bola poškodená plomba, pričom v žiadnom svojom podaní alebo prednese nepotvrdil, že by bola plomba v čase demontáže plynomeru poškodená. Ak napriek uvedenému súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že skutkové tvrdenie žalobkyne o porušení plomby plynomeru nebolo popreté, toto konštatovanie je nesprávne, resp. dôsledkom prílišného a neodôvodneného formalizmu vo vzťahu ku skutkovým tvrdeniam žalovaného prezentovaným v konaní. Súd prvej inštancie si podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku v otázke nespornosti toho, že na meradle bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii osvojil závery odvolacieho súdu, ktorý uznesením č. k. 26Co/102/2019-104 zo dňa 27.5.2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 33Csp/22/2017-72 zo dňa 25. januára 2019. Odvolateľ uviedol, že v bode 2. odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 25.9.2017 uviedol, že: „žaloba je nedôvodná, nakoľko žalobcovi žiaden nárok na náhradu škody voči žalovanému nevznikol. Žalovaný v bode 16. odporu uviedol, že žalobca nepreukázal predpoklady objektívnej zodpovednosti, keď neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ani toho, že mu vznikla škoda a v akom rozsahu, teda nepreukázal ani protiprávny úkon, ani vznik škody, z čoho nemožno vyvodit' iný ako ten právny záver, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná.“ V bode 17. odporu uviedol, že: „žalobca v danom prípade neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že na odbernom mieste v rozhodnom období dochádzalo k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, t. j. nepreukázal existenciu protiprávneho úkonu - neoprávneného odberu zemného plynu, preto nemôže byť ani splnená podmienka existencie príčinnej súvislosti medzi neoprávneným odberom zemného plynu a škodou, vzhľadom k tomu nie je teda potrebné skúmať výšku škody.“ V bode 18. odporu uviedol, že: „v mojom prípade je tak vzhľadom k uvedenému vylúčené, aby si žalobca uplatňoval voči mne akýkoľvek nárok na náhradu škody titulom neoprávneného odberu plynu, pretože žalobca nepreukázal existenciu zákonom stanovených predpokladov k tomu, aby mu mohol nárok na náhradu škody titulom tvrdeného neoprávneného odberu plynu zo mojej strany vzniknúť. Žalobca nielen, že neuniesol dôkazné bremeno v tom smere, že by som odoberal plyn s meradlom, ktoré by nesprávne zaznamenávalo množstvo odobratého plynu, ale žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal ani to, že by bola na predmetnom meradle skutočne poškodená plomba. Žalobca vo veci odôvodnenia jeho nároku na náhradu škody vychádza len zo subjektívneho podozrenia na poškodenie plomby meradla, ktoré by podľa jeho názoru malo mať automaticky za následok neoprávnený odber plynu.“ Z uvedeného vyplýva, že výslovne poprel skutkové tvrdenia žalobkyne ohľadne existencie predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody v podobe protiprávneho úkonu, vzniku škody ako i príčinnej súvislosti. Žalobkyňa za účelom preukázania existencie protiprávneho úkonu predložila znalecký posudok, ktorým malo byť preukázané, že odoberal plyn s meradlom, na ktorom mala byť poškodená plomba, preto v konaní logicky smeroval svoju argumentáciu a skutkové tvrdenia voči znaleckému posudku, ktorými spochybňoval jeho obsah, konkrétne v bode 11. odporu. V

nadväznosti na tieto tvrdenia žalovaný v bode 13. odporu uviedol, že: „Záver znalca ako základ pre konštatovanie porušenia zákona zo strany mojej osoby plynomerom, ktorým bola poškodená plomba sú tak len ničím nepreukázané účelové tvrdenia, bez akejkoľvek výpovednej hodnoty, ktoré nie sú spôsobilé byť objektívnym dôkazom o porušení plomby meradla a teda ani základom pre uplatňovanie náhrady škody.“ V nadväznosti na uvedené na pojednávaní dňa 24. októbra 2018 uviedol, že: „zo znaleckého posudku nielen nevyplýva záver o poškodení plomby, ale znalecký posudok je tiež potrebné považovať za nepreskúmateľný...“ Spochybnením záverov znalca ako jediného dôkazného prostriedku na preukázanie toho, že plomba mala byť poškodená došlo z jeho strany zároveň k účinnému popretiu tvrdenia žalobkyne o poškodení, resp. predelení a následnom zlepení plomby, ako predpokladu pre prijatie záveru o existencii protiprávneho úkonu. Súd prvej inštancie si podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku v otázke nespornosti toho, že na meradle bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii osvojil závery odvolacieho súdu, ktorý uznesením č. k. 26Co/102/2019-104 zo dňa 27. mája 2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 33Csp/22/2017-72 zo dňa 25. januára 2019. Záver odvolacieho súdu v otázke nespornosti porušenia plomby vychádzal z konštatovania súdu prvej inštancie obsiahnutého v bode 32. odôvodnenia prvého rozsudku súdu prvej inštancie, ku ktorému dospel nesprávnou interpretáciou skutkových tvrdení žalovaného a zároveň i z vykonaného dôkazného prostriedku uvedeného v bode 13. odôvodnenia prvého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo uznesenie OO PZ Leopoldov ČVS: ORP-1425/LPTT-2016. Súd prvej inštancie v prvom rozsudku súdu prvej inštancie z listiny predloženej žalobkyňou zrejme dospel k záveru, že žalovaný v čase demontáže meradla pre podozrenie z neoprávneného odberu plynu potvrdil, že plomba bola v čase demontáže plynomera poškodená. Uvedený záver bol však zjavne nesprávny, nakoľko z uznesenia OO PZ Leopoldov, ktorého obsahom je okrem iného i jeho svedecká výpoveď vyplýva, že bol len svedkom toho ako zamestnanci žalobkyne kontrolovali plynomer a jeden druhému hovoril, že plomba je poškodená. Z uvedenej výpovede je úplne zrejmé, že žiadnym spôsobom sa nevyjadril, resp. ani len okrajovo nepotvrdil, že by sám bol svedkom toho, že by bola plomba akokoľvek poškodená, keďže len reprodukoval rozhovor medzi zamestnancami žalobkyne. Skutočnosť, že vo svojej svedeckej výpovedi na OO PZ Leopoldov videl a potvrdil poškodenie plomby v priebehu tohto konania tvrdila s poukazom na predložené uznesenie OO PZ Leopoldov len žalobkyňa, pričom súd prvej inštancie túto argumentáciu poňal za objektívnu pravdu, i keď nemala absolútne žiadnu oporu vo vykonanom dôkaze. Bez ohľadu na to z čoho súd prvej inštancie v prvom rozsudku dospel k záveru o nespornosti predmetného skutkového tvrdenia platí, že súd prvým rozsudkom súdu prvej inštancie žalobu zamietol, preto z titulu svojho procesného postavenia úspešnej strany nemal zákonnú možnosť namietať voči prvému rozsudku súdu prvej inštancie s cieľom korekcie alebo zjednania nápravy toho, čo bolo uvedené v bode 32. jeho odôvodnenia. Odvolací súd podľa odôvodnenia zrušujúceho uznesenie vychádzal z bodu 32. odôvodnenia prvého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým upriamoval pozornosť na to, že medzi stranami nie je nesporné, že na meradle bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, napriek tomu, že od začiatku konania túto skutočnosť popieral a označoval ju za nepreukázanú. Súd prvej inštancie sa však s touto argumentáciou žiadnym spôsobom nevysporiadal, keď len stroho k veci uviedol, že si osvojil záver odvolacieho súdu. Zo znaleckého posudku vyplýva, že znalec vizuálnou prehliadkou plynomera zistil, že plomba mala byť predelená a kryt číselníka bolo možné demontovať bez dodatočného poškodenia plomby. V uvedenej súvislosti namietal, že ak bola plomba už na základe vizuálnej prehliadky viditeľne predelená a kryt číselníka bolo možné demontovať bez dodatočného poškodenia plomby, uvedené by znamenalo, že plomba doručená znalcovi už musela pozostávať z dvoch jednoducho oddeliteľných (nezlepených) samostatných častí. Na rozdiel od uvedeného tvrdenia znalca, tento v závere znaleckého posudku uviedol, že plomba bola predelená, ale následne mala byť zlepená, čo by naopak znamenalo, že plomba bola doručená znalcovi osadená v kryte číselníka v jednom kuse (tomu zodpovedá i fotografia plynomera). Táto skutočnosť by však úplne vylučovala možnosť demontovania krytu číselníka bez dodatočného poškodenia plomby už pri vizuálnej prehliadke tak ako to popisuje znalec a teda i možnosť zistenia, že plomba bola predelená len na základe prvotnej vizuálnej prehliadky plynomera, keďže túto skutočnosť by bolo logicky možné zistiť až v prípade demontáže (predelenia) plomby, ktorú pritom znalec vykonal až po vizuálnej prehliadke plynomera. Napriek tomu, že z uvedeného je úplne zrejmé, že tvrdenia znalca si zjavne vnútorne odporujú, keď nálevozá časť posudku v otázke stavu doručenej plomby, jej predelenia a zlepenia evidentne odporuje znalcom prijatému záveru, znalec v tejto súvislosti nepodal žiadne vysvetlenie, žiadnym spôsobom nešpecifikoval znalecký postup za účelom zistenia predelenia plomby a ani žalobca v priebehu konania tento rozpor žiadnym relevantným spôsobom nevysvetlil. Plomba je valcovitého tvaru o priemere cca 1cm a výške cca 0,5 cm, ktorá je vsunutá do okrúhleho priestoru tak, že pri plombovaní aplikáciou plombovacích klieští dochádza k splošteniu (rozšíreniu) vrchnej a spodnej časti plomby, tak aby sa nevysúvala. Z

uvedeného vyplýva, že plombu možno teoreticky predeliť dvomi spôsobmi a to buď horizontálne alebo vertikálne. Znalec však vôbec neobjasnil akým spôsobom mala byť plomba predelená, t.j. či vertikálne alebo horizontálne ani to akým znaleckým postupom k záveru o predelení plomby prišiel. Vertikálne predelenie plomby by bolo teoreticky realizovateľné len nejakým prepílením alebo vyvŕtaním plomby, avšak takýto proces možno úplne vylúčiť, nakoľko by musel zanechať viditeľné stopy na vrchnej i spodnej časti plomby, čo nebolo zistené. Horizontálne predelenie plomby by bolo teoreticky realizovateľné buď páčením, odpílením, alebo použitím nejakého kliešťového nástroja. Páčenie možno z povahy veci úplne vylúčiť s poukazom na to, že plomba je vyrobená z olova. Rovnako tak pílenie alebo aplikácia kliešťového nástroja neprichádza do úvahy, nakoľko plomba je osadená tak, že nedáva priestor k tomu, aby bol medzi plombu a podložku, v ktorej je osadená aplikovaný akýkoľvek nástroj k jej predeleniu bez toho, aby to nezanechalo mechanoskopické stopy na vrchnej alebo spodnej časti plomby. Znalec uviedol, že na povrchu zaistovacieho plechu krytu číselníka zistil mechanoskopické stopy po pôsobení predmetu - nástroja. Napriek tomu, že znalec je znalcom v odbore mechanoskopia, ktorý sa v zmysle prílohy č. 2 Vyhlášky MS SR č. 228/2018 Z.z. „zaoberá kriminalistickým skúmaním mechanoskopických stôp vznikajúcich vzájomným mechanickým pôsobením kovových a nekovových predmetov a ich vzájomných väzieb, identifikáciou nástrojov, úlomkov, zámkových systémov, vzájomných súvislostí a podmienok a cieľom skúmania je zisťovanie prítomnosti mechanoskopických stôp na poškodených predmetoch, určovanie skupinovej a druhej príslušnosti použitých nástrojov, vykonávanie individuálnej identifikácie použitého nástroja porovnávaním so zanechanými stopami, skúmanie možností, spôsobu a okolností prekonania rozličných uzamykacích mechanizmov a zisťovanie spôsobu narušenia, prípadne prekonania zabezpečovacích a iných predmetov (plomb, závor, pečatí a podobne),“ žiadnym spôsobom sa nezaoberal rozsahom zistených mechanoskopických stôp, spôsobom poškodenia plomby, určením druhej skupiny nástroja, ktorým mohli byť mechanoskopické stopy spôsobené ani tým, či by tieto stopy mohli nasvedčovať procesom smerujúcim k predeleniu plomby. Za daného stavu je samotné konštatovanie o zistení mechanických stôp bez výpovednej hodnoty ak sa znalec vôbec nezaoberal ďalšími pre mechanoskopické skúmanie významnými otázkami a nezaoberal sa ani existenciou mechanoskopických stôp na samotnej plombe. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že predelená plomba mala byť následne zlepená. Tento záver však znalec odôvodňuje len tým, že na povrchu plomby zistil prítomnosť lepiacej hmoty. Ak by však mali byť lepidlom spojené dve predelené časti plomby, musela by byť zistená lepiaca hmota na predmetnom spoji vo vnútri telesa plomby, čo však nebolo znalcom indikované. Z uvedeného tak vyplýva, že lepiaca hmota nemala byť zistená v telese plomby tak, že by spájala údajne oddelené časti, ale len na jej povrchu. Skutočnosť, že na povrchu plomby bola zistená prítomnosť lepiacej hmoty však nemôže v žiadnom prípade sama o sebe slúžiť ako dôkaz o tom, že by bola plomba predelená a zlepená. Pochybnosť o záveroch znalca potom vyplýva i z rozsahu a formy zadokumentovania údajného predelenia a zlepenia plomby, keďže o predelení plomby neexistuje žiadna fotodokumentácia a za účelom preukázania tvrdení o zlepení plomby znalec zakomponoval do znaleckého posudku len jednu fotografiu (obr. 8), z ktorej nie je zrejmé, čo vlastne zachycuje, pričom z tejto fotografie, nemožno ani objektívne ustáliť, že by sa malo jednať o časť plomby z plynomera žalovaného, resp. predmet na fotografii nemožno stotožniť s plombou na plynometri žalovaného. Zjednodušene možno povedať, že znalec skonštatoval predelenie a následné zlepenie plomby, ale tieto jeho tvrdenia, žiadnym spôsobom nezadokumentoval. Na základe uvedeného tak zo znaleckého posudku okrem stručných tvrdení znalca nevyplýva, žiadny relevantný podklad pre konštatovanie o predelení a zlepení plomby, a preto znalecký posudok nie je ani možné považovať za preskúmateľný, keďže opis priebehu znaleckého skúmania neumožňuje preskúmať obsah znaleckého posudku a overiť dôvodnosť jeho postupov. Je totiž potrebné, aby spôsob akým znalec k svojim záverom prišiel, bol preskúmateľný priamo zo znaleckého posudku, teda aby znalec riadne zdokumentoval porušenie zabezpečovacieho zariadenia teda plomby. Nepreskúmateľnosť posudku vychádza aj z riadneho nezadokumentovania predkladaného predmetu skúmania - plynomera, nakoľko obsahom znaleckého posudku je len jedna bližšie neidentifikovateľná čiernobiela fotografia škatule, v ktorej mal byť znalcovi plynomer odovzdaný zo strany žalobcu, na čo znalec v znaleckom posudku len uviedol, že mu bol v nepoškodenom obale predložený plynomer s daným výrobným číslom. V znaleckom posudku sa však nenachádza žiadna zmienka o tom, či bol obal zapečatený a z uvedeného dôvodu nie je možné preskúmať, či išlo o rovnaký obal, ako bola škatuľa, do ktorej bol plynomer vložený po jeho odobratí. Požiadavka na preskúmateľnosť je o to naliehavejšia v prípade, ak zadávateľom znaleckého posudku nebol súd, ale jedna zo strán sporu (ktorej je výsledok znaleckého dokazovania na prospech) a zároveň druhá strana nemala možnosť zúčastniť sa pri znaleckom dokazovaní, a tiež v prípade, že ako účel znaleckého posudku je uvedené „potvrdenie“ neoprávneného odberu, ktoré sugestívne ladenie otázky môže vzbudzovať pochybnosti o objektívnosti znaleckého posudku. Znalecký posudok nie je

možné považovať za hodnoverný a pre nepreskúmateľnosť postupu znalca, nie je možné na znalecký posudok ako na dôkaz prihliadať a z neho vychádzať. Na základe uvedeného považuje za nedôvodné a nepochopiteľné konštatovanie súdu prvej inštancie, že znalecký posudok je z hľadiska preukazovanej skutočnosti (poškodenia zabezpečovacieho zariadenia plynomeru) za dostatočný, ak existujú zjavné vady a vnútorná rozpornosť záverov znalca. V súvislosti so znaleckým posudkom poukázal na ust. čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, čl. 3 ods. 1, 2 C.s.p., čl. 15 ods. 1 a 2 C.s.p., ako aj na rozhodnutie NS SR zo dňa 21.8.2008 sp. zn. 6Obdo/ 31/2008, z ktorého zvyrazňuje to, že súd nie je viazaný znaleckým posudkom a nemusí ho bez ďalšieho prevziať, ako aj to, že súd pri hodnotení znaleckého posudku berie do úvahy jeho logickú stavbu. V sporovom konaní sa uplatňuje princíp kontradiktórnosti sporového konania, pričom súd hodnotí dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, pričom žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu, vrátane znaleckého posudku. Tak súkromný znalecký posudok, ak aj znalecký posudok súdom ustanoveného znalca, môže byť spochybnený, či už zo strany súdu alebo strán. Na obsahové náležitosti znaleckého posudku nemožno nazerať len formálne tak, že znalecký posudok obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona o znalcoch, ale je potrebné ich hodnotiť aj v materiálnom zmysle. Zápis znalca v zozname znalcov totiž nevylučuje, že znalec môže vypracovať znalecký posudok s nedostatkami, ktoré spochybňujú jeho hodnovernosť. Tu žalovaný poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany z 31.10.2014, sp. zn. 4Cb/40/2014, v ktorom súd uviedol, že: „ vypracovaný znalecký posudok sa javí súdu ako nedôveryhodný, vypracovaný len na základe požiadaviek navrhovateľa a vzhľadom na doterajšie rozhodovanie súdu vo viacerých obdobných sporoch má za to, že znalec Ing. Leška vypracováva znalecké posudky iba formalisticky bez podrobného skúmania predložených plynomerov a závery jeho znaleckých posudkov sú opakovane rovnaké“. Znalec v inej obdobnej veci (pozn. konanie pred Krajským súdom v Trnave, sp. zn. 9Co/87/2017) uviedol, že v roku 2013 vypracoval cca 590 znaleckých posudkov a v roku 2014 cca 770 posudkov, z čoho iba asi 5 kusov z každého roku nebolo pre žalobkyňu. Možno odôvodnene predpokladať, že v ďalších rokoch bol trend v počte vypracovaných posudkov pre žalobkyňu obdobný. To by znamenalo, že znalec Ing. Leška vypracoval len pre žalobkyňu viac ako 2 znalecké posudky denne, víkendy a štátne sviatky nevynímajúc. Uvedené svedčí o „hĺbke“ znaleckého skúmania veci v rámci jednotlivých znaleckých úloh a všetky vyššie uvedené skutočnosti odôvodnene vytvárajú pochybnosti o hodnovernosti a nestrannosti znalca pri vypracovávaní znaleckých posudkov v prospech žalobkyne. V súvislosti so zistením údajného neoprávneného odberu plynu poukázal na to, že v zmysle listu žalobkyne zo dňa 28. mája 2015 nemala byť realizovaná výmena plynomera z dôvodu podozrenia na neoprávnený odber plynu na odbernom mieste, ale z dôvodu končiacej platnosti overenia meradla, pri ktorej bolo „ úplne náhodou “ zistené porušenie zabezpečovacieho zariadenia. Tu upriamuje pozornosť na to, že táto obdivuhodná pozorovacia schopnosť zamestnancov žalobkyne neunikla už i niektorým súdom (viď. uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15Cob/83/2019 zo dňa 16. júna 2020, v ktorom súd uviedol, že je obdivuhodné, že žalobkyňa disponuje zamestnancami, ktorí zrejme voľným okom vedia posúdiť pri bežnej ohliadke možné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii s určeným meradlom). Vo vzťahu k výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu uviedol, že tento výpočet bol žalobkyňou vyhotovený a teda táto mala mať vedomosť o tom, že na odbernom mieste malo dochádzať k neoprávnenému odberu plynu už dňa 30. júla 2015, pričom znalecký posudok, ktorým mala byť táto skutočnosť „ preukázaná “ bol vyhotovený až dňa 21. augusta 2015. Uvedené prisvedčuje pochybnostiam o legitimitate celého procesu „ zisťovania “ neoprávneného odberu plynu zo strany žalobcu. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že nebolo úlohou znalca posudzovať, či bolo meradlo naďalej spôsobilé zaznamenávať správnosť meraných údajov a žalobca nemusel túto skutočnosť žiadnym spôsobom preukazovať s poukazom na zánik platnosti overenia určeného meradla (plynomeru). Napriek tomu, že žalovaný popiera, že by bolo s plombou plynomera akokoľvek manipulované, že by sa v rozhodnom období dopustil neoprávneného odberu plynu ako i to, že by došlo k zániku platnosti overenia určeného meradla, z opatrnosti namietá i voči výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu v zmysle vyhlášky č. 449/2012 Z.z. V uvedenej súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/24/2020 zo dňa 25. augusta 2020, ktorý v konaní kde predmetom sporu bolo uplatňovanie nároku na náhradu škodu titulom neoprávneného odberu plynu uviedol, že: „Pre meritum veci je rozhodnou, pričom taktiež možno konštatovať, že žiadne z ustanovení zákona o energetike aj napriek objektívnemu charakteru zodpovednosti za škodu, nezabavuje žalobcu povinnosti preukázať, že mu vznikla škoda v dôsledku poškodenia plomby meradla. Citované ust. § 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. predpokladá, že pri neoprávnenom odbere plynu určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, vzniká žalobcovi právo na náhradu skutočne vzniknutej škody, ak vznikla. Skutočnou škodou sa pritom rozumie majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá

znamená zmenšenie majetkového stavu žalobcu oproti majetkovému stavu pred škodnou udalosťou a ušlý zisk predstavuje ten zisk, ktorý by žalobca dosiahol, ak by nenastala škodová udalosť. V danom prípade by táto škoda predstavovala hodnotu zemného plynu, ktorý by žalovaná odobrala z distribučnej siete žalobcu a ktorý by nebol v dôsledku zásahu do meradla týmto meradlom zaznamenaný vôbec alebo bol zaznamenaný nesprávne. Poškodenie zabezpečovacej značky meradla síce znamená neoprávnený odber podľa predpokladov zákona o energetike, automaticky však ešte neznamená, že došlo k demontáži číselníka meradla a tým k jeho znefunkčneniu s následkom vzniku škody spočívajúcej v nezaznamenanom odbere plynu. Poškodenie plomby ešte neznamená, že k demontáži číselníka aj skutočne došlo a možnosť z toho vyplývajúca nepostačuje na záver, že týmto meradlom bola žalobcovi skutočne škoda aj spôsobená. Je dôkaznou povinnosťou žalobcu ako poškodeného, aby preukázal, že mu vznikla skutočná škoda, a teda, že žalovaná v dôsledku poškodenia plomby meradla odoberala zemný plyn v rozsahu, ktorý nebol týmto meradlom zaznamenaný. Aj pri objektívnom charaktere zodpovednosti za škodu nemožno akceptovať stav, kedy by samotné poškodenie zabezpečenia meradla znamenalo nároku na náhrady škody bez náležitého preukázania, že týmto poškodením bola ovplyvnená aj samotná funkčnosť meradla. Objektívna zodpovednosť žalovaného vo vzťahu k neoprávnenému odboru plynu pri poškodení meradla sa však už neprenáša do roviny nároku na náhradu skutočnej škody, ktorej vznik musí byť žalobcom vždy preukázaný. Túto škodu nemožno bez ďalšieho nahradiť škodou určenou v zmysle citovanej vyhlášky, ktorej ustanovenia sa použijú len v prípade, ak nemožno skutočne vzniknutú škodu vyčíslieť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, čo v danom prípade bolo možné zistením, či meradlo bolo skutočne funkčné. Žalobca pri tom v konaní netvrdil, že by žalovaná za odobratý zemný plyn riadne neplatila aj v období zisteného neoprávneného odberu. Všetky tieto okolnosti potom spochybňujú skutočnosť, že žalobca preukázal, že mu neoprávneným odberom zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej škode vznikla škoda, čo v konečnom dôsledku znamená, že by nebol splnený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Nepostačuje len na základe preukázania porušenia zabezpečovacieho zariadenia meradla formálne vykonať fiktívny odpočet v zmysle citovanej vyhlášky. V nadväznosti na uvedené skutočnosti poukázal na skutočnosť, že zemný plyn je špecifickou komoditou do tej miery, že na rozdiel od elektrickej energie, alebo vody, v prípade plynu nie je možné svojpomocne odkloniť jeho tok tak, aby bol dodávaný na príslušné odberné miesto bez toho, aby bol jeho objem zaznamenaný meradlom. Takéto pokusy by sa totiž museli vždy skončiť katastrofou. Z uvedeného vyplýva, že ak aj dôjde k preukázanému zásahu do zabezpečovacieho zariadenia meradla (plomby číselníka) a tým meradlu zanikne platnosť overenia, meradlo naďalej zaznamenáva objem dodávaného plynu na odberné miesto. Za daného stavu možno prisvedčiť tomu, že takéto údaje nie je možné použiť v obchodnom styku vo veci fakturácie dodávok plynu zmluvným partnerom odberateľa, avšak zároveň platí že, ak nie je preukázaný zásah i do samotného meradla, ktorý by bol spôsobilý privodiť nesprávne zaznamenávanie objemu pretekajúceho plynu, údaj z meradla je stále spôsobilý byť podkladom pre ustálenie výšky skutočne vzniknutej škody a nie je tak dôvod okamžite sa uchýľovať k fiktívnemu výpočtu výšky škody v zmysle vyhlášky. Celý proces montáže plynomera, jeho kontroly, demontáže, či posudzovania, či na odbernom mieste dochádza k neoprávnenému odboru (vrátane znaleckého skúmania) je vždy kompletne vo výlučnej réžii žalobkyne, pričom odberateľ nemá možnosť na žiadnom z týchto procesov akokoľvek participovať, keďže proces posudzovania neoprávneného odberu sa tak deje mimo sféry a dispozície odberateľa. Nehovoriac o tom, že právna úprava v zmysle zákona o energetike je koncipovaná zjavne v prospech žalobkyne pričom odberateľ i keď sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil (vrátane neoprávneného odberu) nemá prakticky možnosť preukázať nesprávnosť tvrdení žalobkyne o neoprávnenom odbore, keďže žalobkyňa mu žiadnym spôsobom demontovaný plynomer a plombu, z ktorých neoprávnený odber odvodzuje, neprístupní. Navyše k žalobkyňou tvrdenému neoprávnenému odboru potom pristupuje fiktívny výpočet výšky škody v zmysle vyhlášky, ktorý je spravidla niekoľkonásobne vyšší v porovnaní s odberom plynu v bežnej prevádzke, i keď odberateľ vzhľadom na kotle a spotrebiče objektívne nemá šancu plyn v rozhodnom období v takomto fiktívne určenom množstve odobrať, z čoho vyplýva zjavná sankčná povaha uplatňovanej náhrady škody. Obyčajný človek sa tak v prípade podozrenia z neoprávneného odberu ocitá v bezvýchodiskovej situácii, ktorá má zásadný dopad na jeho majetkovú sféru, pričom jeho možnosť vykonať vo veci akékoľvek vlastné šetrenie a ďalšie dokazovanie je prakticky nulová. Z titulu uvedeného je tak priam nevyhnutné, aby v prípade podozrenia na neoprávnený odber došlo aj k jeho preukázaniu objektívnymi dôkaznými prostriedkami, ktoré sú riadne odôvodnené a naopak nie je prípustné, ak žalobkyňa odvodzuje svoje tvrdenia o neoprávnenom odbore plynu od dôkazných prostriedkov (znaleckých posudkov), ktoré sú nepreskúmateľné, založené na nepodložených tvrdeniach a rôznych domnienkach znalca, čím vzbudzujú oprávnené pochybnosti o ich objektívnosti, presvedčivosti a hodnovernosti ako je tomu v tejto

prejednávanej veci. Vzhľadom k uvedenému je potrebné konštatovať, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno v tom smere, že by sa mal žalovaný dopustiť v rozhodnom období na odbernom mieste neoprávneného odberu, t.j. nebol preukázaný vznik protiprávneho úkonu. Znalecký posudok, ktorý je v tejto otázke fakticky jediným dôkazným prostriedkom, nie je spôsobilým preukázať porušenie plomby. Pri absencii preukázania protiprávneho úkonu sú ďalšie aspekty a zákonné predpoklady súvisiace s uplatňovaním nároku na náhradu škody titulom neoprávneného odberu plynu bez právneho významu, čo má za následok, že uplatnený nárok žalobkyne je ako celok nepreukázaný a žaloba tak nedôvodná.

6. K doručenému odvolaniu žalovaného predložila žalobkyňa prostredníctvom svojho advokáta písomné vyjadrenie, ktorým žiadala rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, zároveň jej voči žalovanému priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedla, že tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní popiera, pretože ten nimi opakovane nesprávne interpretuje právnu úpravu aj predložený znalecký posudok. Uvádzané vyjadrenia žalovaného ho nezabávajú objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Žalovaný predmetným odvolaním namieta podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C.s.p., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Je nepochybné, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s právnymi predpismi a platnou judikatúrou, ktorá upravuje totožnú skutkovú podstatu neoprávneného odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa ZoE. Žalovaný v odvolaní uvádza, že výslovne poprel tvrdenia žalobkyne, že by odoberal plyn s meradlom, na ktorom bola poškodená plomba, keď tieto tvrdenia označil za subjektívne a ničím nepreukázané, pričom v konaní spochybňoval aj obsah znaleckého posudku. Krajský súd v Trnave v rozhodnutí 26Co/102/2019 v bode 7.13 správne uviedol: „Pre poriadok je potrebné uviesť, že nespornosť skutkového tvrdenia / v tomto prípade skutkového tvrdenia žalobcu o porušení zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii / v zmysle § 151 C.s.p. je daná buď de facto, alebo de iure. De facto je skutkové tvrdenie nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo, ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenie. De jure je skutkové tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje právna domnienka upravená v § 151 ods. 1. C.s.p. Podľa tejto domnienky platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec / ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila /, alebo ak ho síce poprela, avšak neúčinne. Na popretie skutkových tvrdení sa kladú určité kvalitatívne nároky. Za podmienok uvedených v § 151 ods. 2 C.s.p. musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia. Rovnako ako skutkové tvrdenia, aj popretie skutkových tvrdení musí byť substancované. Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť výslovné. Nepostačuje všeobecné vyhlásenie / napríklad o tom, že žaloba je nedôvodná, resp. v prejednávanej veci - že žalobcom predložený posudok nepreukazuje poškodenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii /, z ktorého by bolo možné vyvodiť iba konkludentný nesúhlas strany so skutkovým stavom tvrdeným protistranou.“ Rovnaký postoj k tvrdeniam žalovaného, že účinne poprel tvrdenia žalobkyne zaujal aj Okresný súd Trnava v rozhodnutí sp. zn. 33Csp/22/2017-138 : „Súd si vo vzťahu k tomuto skutkovému tvrdeniu, okrem iného osvojil aj závery odvolacieho súdu o tom, že ide o nesporné skutkové tvrdenie, keďže žalovaný účinným spôsobom nepoprel poškodenie plomby meradla / namietať len spôsob preukázania poškodenia meradla /, tak v čase, kedy bolo meradlo demontované na odbernom mieste, ale ani v odpore, ktorý sa v tomto prípade považuje za vyjadrenie k žalobe.“ Žalovaný vo svojich vyjadreniach počas konania popieral tvrdenia žalobkyne avšak neúčinne, nepredložil žiadne legitímne argumenty, ktorými by vyvrátil jej tvrdenia a dôkazy. Vo vzťahu k znaleckému posudku žalovaný namietať len všeobecne nepreskúmateľnosť postupov a záverov znalca v znaleckom posudku avšak neuviedol v čom konkrétne znalec pochybil a akým konaním sa znalec dopustil nesprávnych postupov. Počas konania žalovaný však nepoprel samotné poškodenie plomby tvrdeniami hodnovernými dôkazmi, že by táto plomba nikdy predelená na odbernom mieste nebola. Počas konania žalovaný uvádzal len svoje fiktívne úvahy. Pri výmene meradla zamestnanci žalobkyne nadobudli podozrenie na porušenie plomby, z tohto dôvodu meradlo zabalili do krabice za účelom znaleckého skúmania, pri tomto úkone bol prítomný samotný žalovaný, ktorý bol oboznámený so stavom meradla a ďalším postupom a vlastnoručne podpísal zápisný list, čím potvrdil všetky v ňom uvedené skutočnosti. Žalovaný v bode 10. odvolania uvádza a namieta, že „Ak bola plomba už na základe vizuálnej prehliadky viditeľne predelená a kryt číselníka bolo možné demontovať bez dodatočného poškodenia plomby, uvedené by znamenalo, že plomba doručená znalci už musela pozostávať z dvoch jednoducho oddeliteľných / nezlepených / samostatných častí. Na rozdiel od uvedeného tvrdenia znalca, tento v závere znaleckého posudku uviedol, že plomba bola predelená, ale následne mala byť zlepená, čo by naopak znamenalo, že plomba bola doručená znalci osadená v kryte číselníka v jednom

kuse / tomu zodpovedá i fotografia plynomera /. Táto skutočnosť by však úplne vylučovala možnosť demontovania krytu číselníka bez dodatočného poškodenia plomby už pri vizuálnej prehliadke tak ako to popisuje znalec a teda i možnosť zistenia, že plomba bola predelená len na základe prvotnej vizuálnej prehliadky plynomera, keďže túto skutočnosť by bolo logicky možné zistiť až v prípade demontáže / predelenia / plomby, ktorú pritom znalec vykonal až po vizuálnej prehliadke plynomera. Napriek tomu, že z uvedeného je úplne zrejmé, že tvrdenia znalca si zjavne vnútorne odporujú, keď nálezová časť posudku v otázke stavu doručenej plomby, jej predelenia a zlepenia evidentne odporuje znalcom prijatému záveru, znalec v tejto súvislosti nepodal žiadne vysvetlenie, žiadnym spôsobom nešpecifikoval znalecký postup za účelom zistenia predelenia plomby a ani žalobca v priebehu konania tento rozpor žiadnym relevantným spôsobom nevysvetlil.“ K uvedenému uviedla, že pri ďalšej manipulácii s krytom číselníka sa nevyžadovalo dodatočné poškodenie plomby, keďže táto už bola poškodená - predelená. Dodatočným poškodením plomby by bolo jej predelenie v inej časti alebo iným spôsobom, nie rozlepenie lepiacej hmoty, ktorá ju držala provízórne pokope. Z logiky vychádza, že nie je potrebné znova deliť plombu, ktorá je už predelená. Je potrebné tak isto podotknúť, že žalovaný nie je dostatočne erudovaný na to, aby vyvodzoval akékoľvek znalecké závery ohľadom porušenia zabezpečenia. Vyvodzovanie takýchto neodborných a laických záverov je len účelovou obranou. Jedine znalec z odboru Kriminalistika odvetvie Mechanoskopia („Mechanoskopia sa zaoberá kriminalistickým skúmaním mechanoskopických stôp vznikajúcich vzájomným mechanickým pôsobením kovových a nekovových predmetov a ich vzájomných väzieb, identifikáciou nástrojov, úlomkov, zámkových systémov, vzájomných súvislostí a podmienok. Cieľom skúmania je zisťovanie spôsobu narušenia, prípadne prekonania zabezpečovacích a iných predmetov /plomb, závor, pečatí a podobne/, zisťovanie prítomnosti mechanoskopických stôp na poškodených predmetoch, určovanie skupinovej a druhej príslušnosti použitých nástrojov, skúmanie možnosti, spôsobu a okolností prekonania rozličných uzamykacích mechanizmov.“) je oprávnený a erudovaný na to, aby mohol v znaleckom dokazovaní vysloviť jednoznačný záver, či plomba na meradle bola porušená, odstránená alebo nahradená inou plombou alebo tomu tak nebolo. Preto tvrdenia žalovaného považujeme len za účelové a bezpredmetné. Znalec v znaleckom posudku potvrdil poškodenie plomby osadenej na číselníku meradla a zároveň poškodenie okolia plomby nástrojom, čím je dokázané naplnenie skutkovej podstaty neoprávneného odberu zemného plynu, meradlom s porušeným zabezpečením, ktorým odoberal žalovaný zemný plyn na predmetnom odbernom mieste. Znalcovi nevzniká ani povinnosť preukazovať a zisťovať akými nástrojmi boli porušenia alebo poškodenia na meradle spôsobené, úlohou znalca v znaleckom posudku bolo potvrdiť alebo vyvrátiť porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, čo aj znalec v znaleckom posudku urobil. K vyššie uvedenému zaujal správne stanovisko prvoinštančný súd, keď na str. 6 a 7 uviedol: „Námietky žalovaného smerovali k tomu, že zo znaleckého posudku nie je zrejmé miesto predelenia plomby, že nie je zdokumentovaná prítomnosť lepiacej hmoty, že nie je zrejmé, či plomba je totožná s plombou, ktorá bola na demontovanom meradle a že nie je dostatočne zdokumentovaný priebeh znaleckého skúmania. Uvedené námietky nie sú ale dôvodné, keďže žiadna nemá súvis s tým čo mal znalec posúdiť. To, či je alebo nie je zrejmé miesto predelenia nie je podstatné pre záver o porušení plomby. Rovnako nie je podstatné či sú alebo nie zachované zvyšky lepiacej hmoty. Účelom posudku nebolo vyhodnotiť akým spôsobom došlo k porušeniu plomby a prípadne k jej následnému spojeniu predelených častí, ale len to, či plomba je alebo nie je porušená/poškodená. Už samotné akékoľvek poškodenie plomby má za následok, že meradlo nie je právne spôsobilé na určené použitie. Pre tento účel preto považuje súd znalecký posudok za dostatočný, keďže závery posudku sú podložené samotným nálezom a nie sú s ním v rozpore. Z nálezovej časti je zrejmá totožnosť meradla s demontovaným meradlom. Rovnako je zadokumentované poškodenie zaistovacieho plechu v kryte číselníka a poškodenie plomby. Znalec potvrdil aj obsahovú, tvarovú a rozmerovú totožnosť plomby s kontrolným odtlačkom plomby. Navyše posudok nie je v rozpore ani s iným dôkazom, a to so Zápisom z 27.7.2015, z ktorého vyplýva, že meradlo bolo zaslané znalcovi na expertízne posúdenie overovacích značiek. Už z tohto zápisu je zrejmé, že pri kontrole odberného miesta boli zistené závažné skutočnosti - týkajúce sa plomby meradla, ktoré odôvodňovali demontáž meradla a jeho odoslanie znalcovi na expertízu. Súd považoval znalecký posudok z hľadiska preukazovanej skutočnosti za dostatočný. Zjednodušene možno uviesť, že úlohou znalca bolo zistiť, či plomba bola vytvorená určeným nástrojom na to určeným a je totožná s kontrolným odtlačkom a či plomba meradla je alebo nie je porušená. Úlohou znalca nebolo vyhodnocovať akým spôsobom došlo k porušeniu plomby, či je možné časti plomby spojiť a už vôbec nie, či porušením plomby bola alebo nebolo meradlo aj naďalej spôsobilé zaznamenávať správnosť meraných údajov.“ Krajský súd postupoval správne, keď dospel k záveru: „Obdobne dôvodnou bola aj námietka žalobcu o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie o odôvodnených pochybnostiach týkajúcich sa záverov znalca o poškodení plomby meradla pre nepreskúmateľnosť postupu znalca, nakoľko zo znaleckého

posudku predloženého žalobcom jednoznačne vyplýva, že znalec vizuálnou prehliadkou zistil, že plomba je predelená a kryt číselníka je možné demontovať bez dodatočného poškodenia plomby a že znalec optickým skúmaním povrchu plomby zistil prítomnosť lepiace; hmoty na plombe osadenej v kryte číselníka meradla ako aj mechanoskopické stopy na povrchu zaistovacieho plechu krytu číselníka po pôsobení nástroja čo riadne aj fotograficky zdokumentoval a príslušnú fotodokumentáciu zahrnul do znaleckého posudku (tu pozri časť II. Posudok). Pre poriadok je potrebné uviesť (ako to správne namietal aj samotný žalobca), že žalovaný počas konania samotné poškodenie plomby existujúce už v čase demontáže meracieho zariadenia (dňa 27. júla 2015) nenamietal a úvahy súdu o tom, že k poškodeniu plomby mohlo dôjsť aj počas prepravy meracieho zariadenia ku znalcovi, alebo aj samotným znalcom pri znaleckom úkone, pôsobia až paranoidne.“ Úvahy žalovaného o pozorovacích schopnostiach zamestnancov žalobkyne nie sú na mieste. Žalovaný zrejme stále neporozumel, že zamestnanci žalobkyne pri kontrole odberného miesta nezistili porušenie plomby, zamestnanci žalobcu nadobudli podozrenie, a z tohto dôvodu zaslali meradlo na znalecké skúmanie. Až znalec potvrdil toto porušenie znaleckým dokazovaním. Ďalším nepochopiteľným záverom pre žalovaného je, že výpočet škody bol vyhotovený dňa 30. júla 2015, ale znalecký posudok bol vypracovaný až 21. augusta 2015. Tu uviedla, že výpočet škody sa automaticky vyhotovuje kontrolórom následne po nadobudnutí podozrenia na porušenie zabezpečenia. Až po potvrdení porušenia plomby znaleckým posudkom sa výpočet spracuje. V takomto postupe niet žiadnych skutočností, ktoré by viedli k spochybneniu procesu zisťovania neoprávneného odberu. Žalovaný síce v odvolaní popiera, že by bolo s plombou manipulované a že by sa v rozhodnom období dopustil neoprávneného odberu zemného plynu, ako i to, že došlo k zániku platnosti overenia určeného meradla, z opatrnosti namieta aj výpočet škody. Avšak v celom konaní žalovaný nepredložil konkrétny dôkaz, ktorý by ho zbavil objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber zemného plynu a potvrdil jeho účelové tvrdenia (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 30bdo/49/2019: „Pre naplnenie zodpovednosti za škodu podľa § 59 ods. 1 písm. d) zákona o energetike / dnes § 82 ods. 1 písm. d) // postačuje, ak je preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do určeného meradla a že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom takéhoto meradla. Pre naplnenie zákonných predpokladov zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu podľa skutkovej podstaty neoprávneného plynu uvedenej v ustanovení § 59 ods. 1 písm. d) zákona o energetike je irelevantné, či následne bolo meradlo funkčné, alebo zaznamenávalo skutočný odber plynu. Rovnako je tak irelevantné, či k neoprávnenému zásahu do určeného meradla plynu došlo zo strany odberateľa plynu alebo zo strany tretej osoby, nakoľko zákon v predmetnej skutkovej podstate neoprávneného odberu plynu konštatuje zodpovednosť odberateľa plynu ako objektívnu zodpovednosť / t.j. bez ohľadu na zavinenie /.“ Z platných právnych predpisov (§ 15 ods. 6 vtedy platného ZoM) a judikatúry jednoznačne vyplýva, že meradlo s poškodeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii automaticky stráca platné overenie. Nebolo jej povinnosťou preukazovať, či meradlo bolo funkčné alebo nie, prípadne či zaznamenávalo odber plynu. Takéto úvahy sú nad rámec zákona a logicky absolútne zbytočné. Zákonodarca z logických a rozumných dôvodov definoval v § 82 ods. 1 písmeno d) ZoE objektívnu zodpovednosť pri neoprávnenom odbere zemného plynu. Rovnaký názor prijal aj Krajský súd v uznesení o odvolaní. „Záver súdu prvej inštancie, že vznik škody možno vyvodiť iba zo samotného zásahu do meradla, následkom ktorého by meradlo nezaznamenávalo alebo nesprávne zaznamenávalo množstvo odobratého plynu, pričom takéto poškodenie meradla preukázané nebolo v danej veci podľa odvolacieho súdu neobstojí, keďže súd prvej inštancie bol povinný tak ako už odvolací súd konštatovať vyššie vychádzať z toho, že žalobca si uplatnil náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu voči žalovanému s poukazom na konkrétnu skutkovú podstatu v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, ktorá na rozdiel od skutkovej podstaty podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike nevyžaduje skúmať či meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu, ale postačí skúmať či došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. S ohľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s námietkou žalobcu, že v súvislosti so skutkovou podstatou podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike tento ani vyhláška MH SR č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu neustanovujú, že by meradlo s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii muselo v súvislosti so vznikom škody trpieť aj tým, že nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva spotrebu plynu.“. Žalovaný sa síce snažil za každú cenu spochybniť znalecký posudok, avšak svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi, naopak bolo preukázané, že v odbernom mieste dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu podľa ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) ZoE t.j. bola dostačujúco preukázaná objektívna zodpovednosť žalovaného, vznik škody ako aj výpočet škody a príčinná súvislosť. V priebehu konania a na ostatnom pojednávaní súdu prvej inštancie bola predložená aj príslušná ustálená judikatúra

Najvyššieho súdu a Krajských súdov, na ktorú odkazuje pri riešení tohto sporu a ktorou tiež argumentuje proti námietkam žalovaného.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Predmetom konania je nárok žalobkyne voči žalovanému na náhradu škody vo výške 1.625,84 eur a príslušenstva z titulu neoprávneného odberu zemného plynu v odbernom mieste žalovaného v období od 19. januára 2015 do 27. júla 2015 meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) ZoE s tým, že uplatňovaná výška škody bola vypočítaná podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je v danom prípade viazaný ako rozsahom, tak i uplatnenými odvolacími dôvodmi, bolo posúdiť či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež posúdiť správnosť právneho posúdenia veci prvoinštančným súdom z konkrétnych dôvodov, ako boli uplatnené v podanom odvolaní popísanom vyššie.

10. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci a vecne správne rozhodol. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalovaného, odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

11. Prioritnou odvolacou námietkou žalovaného bolo nenaplnenie jeho zodpovednosti za škodu v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, ktorú mal spôsobiť tým, že na meradle, prostredníctvom ktorého odoberal plyn v rozhodnom období, bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii.

12. Pre naplnenie zodpovednosti za škodu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE (pozn: zodpovednostný vzťah za neoprávnený odber plynu podľa § 82 zákona o energetike preskúmal aj Ústavný súd SR a v náleze sp. zn. III.ÚS 114/2020 zo dňa 9. marca 2021 konštatoval, že ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d) prvej anliney ZoE, z ktorého nevyplýva potreba žiadneho pričinenia odberateľa na protiprávnom stave, dokonca ani jeho vedomosť o takomto protiprávnom stave, čo podporuje následne aj § 82 ods. 4 ZoE, a napriek tomu konštruje objektívnu zodpovednosť za neoprávnený odber, teda bez ohľadu na to, či odberateľ vedel alebo nevedel o tejto skutočnosti, je súladné s Ústavou SR a jej princípmi a neporušuje základné práva a slobody subjektov zaručené ústavou, nakoľko závery o objektívnej zodpovednosti odberateľa za neoprávnený odber, ktorý je meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, sú odôvodnené a vychádzajú z vedeckého prístupu k zákonnému textu /opierajú sa o výklad gramatický a teleologický/) postačuje, ak je preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do určeného meradla, a že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom takéhoto meradla. Zodpovednosť odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu je objektívna a je daná vtedy, ak v rozhodnom období odoberal plyn, ktorý bol meraný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t. j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu vrátane ušlého zisku. Protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu ZoE (§ 82 ods. 1 písm. d/) považuje neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti

neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d/ ZoE rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Pritom je irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne, či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu, ktoré sú spolu so zavineným konaním odberateľa plynu podstatné pre naplnenie skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c/ ZoE, podľa ktorej si však žalobkyňa v rozhodovanej veci neuplatnila svoj nárok. Druhým predpokladom zodpovednosti za škodu, ktorý pristupuje k neoprávnenému odberu plynu ako k protiprávnemu úkonu, je skutočnosť, že odberateľ plynu v rozhodnom období odberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii a tretím predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je potom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným ZoE a vznikom škody.

13. Súd prvej inštancie už v predmetnej veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č.k. 33Csp/22/2017- 72, zo dňa 25. januára 2019, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odvolanie žalobkyne, odvolací súd (Krajský súd v Trnave) uznesením, č. k. 26Co/102/2019-104 zo dňa 27. mája 2020, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

14. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení č. k. 26Co/102/2019-104 zo dňa 27. mája 2020 v bode 7.11 uznesenia uviedol: „ Podstatný v danej veci je záver prvoinštančného súdu v bode 32. napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné to, že na predmetnom meradle bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (pozn: tak ako to uzavrel aj súd prvej inštancie, konkrétne toto skutkové tvrdenie žalobcu priamo / výslovne nepoprel počas konania súdu prvej inštancie ani žalovaný, ktorý len namietal spôsob jeho preukazovania žalobcom/ a to námietka smerovala len voči znaleckému posudku, ako len jednému z dôkazov predložených žalobcom opomínajúc, že poškodenie plomby meradla bolo zistené aj pracovníkmi žalobcu pri jeho demontáži a žalovaný, ktorý sa demontáže osobne zúčastnil, takéto skutkové zistenia v tom čase žiadnym spôsobom nenamietal - poprel len obvinenie, že by takéto poškodenie spôsobil on sám - tu pozri aj § 151 ods. 1 a 2 C.s.p.), keďže bola poškodená plomba, z čoho je nutné podľa odvolacieho súdu vychádzať a vyvodiť preukázanie existencie protiprávného úkonu ako jedného z predpokladov zodpovednosti za škodu, ktorý vyplýva z § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Teda závery súdu prvej inštancie o potrebe ďalšieho skúmania resp. dokazovania nefunkčnosti, obmedzenej funkčnosti, nezaznamenávania alebo nesprávneho zaznamenávania meradla, prípadne spôsobu jeho poškodenia nie sú dôvodné a nevyplývajú ani z obsahu uvedenej skutkovej podstaty neoprávneného odberu zemného plynu / podľa § 82 ods. 1 písm. d/ ZoE /. Odvolací súd sa teda stotožnil s námietkou žalobcu, že skúmanie funkčnosti meradla je nedôvodné, a že záver súdu prvej inštancie ohľadom nepreukázania či meradlo nezaznamenávalo hodnoty alebo či hodnoty zaznamenávalo ale nesprávne, nemá v danej veci opodstatnenie.“

15. Podľa § 391 C.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

16. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyslovil právny názor, že podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE bolo preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do určeného meradla, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a že odberateľ v rozhodnom období, t.j. od 19. januára 2015 až do 27. júla 2015, odoberal plyn prostredníctvom takéhoto meradla z odberného miesta C., A. XX.

17. Vzhľadom k vyššie uvedenému, bol súd prvej inštancie viazaný po zrušení jeho rozsudku č.k. 33Csp/22/2017-72 zo dňa 25. januára 2019 uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, a ako vyplýva z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku napadnutého odvolaním žalovaného, keďže v konaní mu predchádzajúcom nebolo preukázané, že by sa skutkový základ (pozn: ako vyplynulo z konania na súde prvej inštancie, po vrátení mu veci odvolacím súdom, nebolo vykonané žiadne dokazovanie, ktoré by malo zmeniť skutkový základ ohľadom skutkových tvrdení žalovaného majúcim popierať „ odoberanie plynu žalovaným, meradlom na ktorom nebolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii,„), z ktorého vychádzal právny názor obsiahnutý v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu zmenil (pozn: treba uviesť, že sporové konanie je konaním kontradičným, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže), čo by

vyučovalo aplikáciu vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, preto na uvedenom právnom názore bol založený v poradí druhý (pozn: tentokrát odvolaním žalovaného napadnutý) rozsudok súdu prvej inštancie.

18. Sekundárnou odvolacou námietkou žalovaného bolo nepreukázanie žalobkyňou skutočne vzniknutej škody, ak jej vôbec škoda vznikla.

19. Odvolací súd s ohľadom na uvedenú námietku udáva, že škoda vznikla (vid'. bod 55 nálezu ÚS SR III.ÚS 114/2020: „Zároveň ústavný súd zdôrazňuje, že aj vyčíslenie výšky škody podľa vyhlášky vyžaduje najskôr preukázanie toho, že škoda vôbec vznikla.“) žalobkyňi, ako prevádzkovateľovi distribučnej siete tým, že plyn, ktorý bol reálne odobraný zo siete na odbernom mieste žalovaného, ktorý v sieti chýba, musela dodať na vlastné náklady žalobkyňa a nemohla ho vyúčtovať konkrétnemu dodávateľovi, čím je daná aj kauzalita medzi porušením zabezpečenia pred neoprávnenou manipuláciou a vznikom škody. Škoda nevzniká žalobkyňi len samotným odoberaním plynu na danom odbernom mieste, pretože ak by bolo určené meradlo neporušené, bolo by takto odoberaný plyn možné merať a následne vyúčtovať príslušnému dodávateľovi a následne odberateľovi, avšak tým, že zabezpečenie pred neoprávnenou manipuláciou na určenom meradle bolo porušené, nebolo možné množstvo plynu dodávaného do odberného miesta zákonom zodpovedajúcim spôsobom merať. Žalobkyňa, ako prevádzkovateľ distribučnej siete tak nemala možnosť náklady na odobratý plyn vyúčtovať príslušnému dodávateľovi a náklady naň musela znášať sama. Uvedený stav existuje objektívne, od okamihu, kedy došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle, od tohto okamihu sa odber stáva neoprávneným v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a týmto spôsobom vzniká škoda žalobkyňi, ako prevádzkovateľovi siete. Vzhľadom k tomu, že uvedené porušenie nemusí byť po určitý čas zistené, prevádzkovateľ distribučnej siete nemusí mať po určitý čas vedomosť o neoprávnenom odbere; naopak, po určitý čas môže dokonca na základe (objektívne nepoužiteľných) údajov z určeného meradla vykonávať vyúčtovanie spotreby pre dodávateľa a odberateľa. Takéto „vyúčtovanie“ však nemení nič na tom, že tu existuje protiprávny stav, ktorý spôsobuje prevádzkovateľovi škodu, preto po zistení, že odber je neoprávnený, by malo dôjsť k navráteniu do pôvodného stavu všetkých právnych vzťahov, až do okamihu, kedy k porušeniu došlo, teda v podstate do okamihu, kedy naposledy mal plynomer preukázateľne riadne zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Prevádzkovateľ distribučnej siete musí vrátiť všetky plnenia dodávateľovi, dodávateľ odberateľovi a následne prevádzkovateľ celú škodu vyúčtovať odberateľovi. To ale neznamená, že škoda vznikla v tomto okamihu; práve naopak, v tomto okamihu bola len zistená, vznikala však po celý čas neoprávneného odberu od okamihu porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a toto porušenie tak bolo príčinou jej vzniku. Práve preto, aby sa zabránilo praktickým komplikáciám spojeným s takýmto navracaním vzájomných vzťahov do pôvodného stavu za celé trvanie neoprávneného odberu, ustanovenie § 1 ods. 9 vyhlášky č. 449/2012 Z. z. obmedzuje toto obdobie na maximálne dvanásť mesiacov spätne.

20. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že žalovaný v rozhodnom období t.j. od 19. januára 2015 do 27. júla 2015, odoberal plyn od dodávateľa Slovakia Energy, s. r. o., ktorý mu pôvodne vyúčtoval faktúrou č. 2621003741 a následne po zistení neoprávneného odberu je nutné ju korigovať o rozhodné obdobie. Žalovaným odobratý plyn v rozhodnom období predstavoval škodu na strane žalobkyne, ako prevádzkovateľa distribučnej siete, ktorej výšku však nebolo možné určiť na základe objektívnych skutočností, preto sa na výpočet množstva neoprávnenne odobraného plynu správne uplatnil vykonávací predpis, a to vyhláška č. 449/2012 Z. z., ktorá bola vydaná na základe splnomocňujúceho ustanovenia § 95 ods. 1 písm. l) ZoE. Na zdôraznenie vyššie uvedeného je potrebné uviesť, že takto určená výška škody nie je v rozpore s právnym názorom vysloveným v náleze ÚS SR III. ÚS 114/2020 (bod 55 cit. nálezu: „Z logiky veci potom vyplýva, že aj náhradný spôsob určenia výšky škody sa má čo najviac blížiť k náhrade len skutočne vzniknutej škody. Preto aj v prípadoch určovania výšky škody podľa vyhlášky treba preukázať rozhodujúce okolnosti, z ktorých bude vyplývať predpokladaná škoda. Podľa uznesenia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 137/2018 zo 14. februára 2018 „uplatnenie občianskoprávneho inštitútu náhrady škody je založené na náhrade skutočnej škody, keďže náhrada škody plní kompenzačnú, a nie sankčnú funkciu“. Ak by sa nahrádzala fiktívna škoda vypočítaná podľa vzorca bez ohľadu na skutkové okolnosti, došlo by k vychýleniu zo spravodlivej rovnováhy medzi legitímnym záujmom PDS na náhrade skutočnej škody a ochrane distribučnej siete a zásahom do majetkových práv neoprávneného odberateľa, ktorý by sa tak stal už zásahom neprimeraným. Pri posudzovaní tejto spravodlivej rovnováhy je nutné vychádzať z toho, že občianskoprávny inštitút náhrady škody plní funkciu kompenzačnú a preventívnu a výška škody nemôže byť akousi nadkompenzáciou poškodeného, či dokonca sankciou

neoprávneného odberateľa za neoprávnený odber (podobne nález Ústavného súdu Českej republiky č. k. I. ÚS 668/15 z 11. augusta 2015 a č. k. Pl. ÚS 29/13 z 1. apríla 2014). V rámci občianskoprávnej zodpovednosti je nutné hradiť skutočnú škodu, teda ujmu na majetku poškodeného, a túto preto treba zisťovať.“).

21. Pre určenie skutočne spôsobenej škody v zmysle množstva odobratého plynu v prípade neoprávnených odberov plynu by prevádzkovateľ distribučnej siete, z ktorej bol plyn neoprávnené odobratý, musel poznať presné množstvo takto odobratého zemného plynu. V zmysle ustanovenia § 19 ZoM je možné určené meradlá používať na daný účel, len ak majú platné overenie, ak sa toto vyžaduje, teda záväzný (jednoznačný) údaj o spotrebe môže poskytnúť výlučne plynomer s platným overením. Podľa tohto ustanovenia na určenie množstva odobratého plynu nie je možné použiť údaj z meradla, na ktorom bola porušená plomba (overovacia/zabezpečovacia značka). Objektívnym a spoľahlivým podkladom, ktorý zákon v odseku 3 ustanovenia § 59 ZoE predpokladá, t. j. podkladom na základe ktorého by bolo možno presne zistiť odberateľom spotrebované množstvo plynu počas rozhodného obdobia (t. j. výšku skutočnej škody), nemôže byť ani údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, keďže toto neznamena automaticky rovnaký odber za obdobie zisťované. Pokiaľ teda nie je možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu v rozhodnom období spôsobom, ktorý neodporuje zákonu, a teda nemožno spoľahlivo určiť výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné túto výšku určiť spôsobom ustanoveným zákonom, a to za použitia na to vypracovaného podzákonného predpisu, ktorý zároveň zohľadňuje existenciu konkrétnych spotrebičov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, v ktorej k odberu plynu dochádzalo, a ich skutočnú spotrebu. V predmetnej veci pre náhradu škody boli aplikované ustanovenia, ktoré vyplynuli zo ZoE i z ďalej vyššie uvedených všeobecne záväzných právnych úprav, na základe ktorých došlo k odôvodnenému záveru o výške škody, ktorá bola žalobkyni priznaná.

22. Prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody svojho rozhodnutia a náležite splnil inštruktívne pokyny odvolacieho súdu v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, či zjavne neodôvodnené, prípadne ústavne nekonformné. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 188/2006).

23. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na to, že judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalovaného, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci. Zároveň do obsahu práva na spravodlivé súdne konanie nepatrí aj právo strany konania, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi.

24. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania úspešnej žalobkyne, ktorej podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. vznikol nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného aj odvolacieho) v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, v dôsledku čoho je žalovaný povinný nahradiť žalobkyni trovy konania (prvoinštančného aj odvolacieho / § 396 ods.3 C.s.p./).

25. Z dôvodu, že žalobkyňa bola úspešná aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., vzniklo jej právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

26. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).